

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.A. SKUNDO**

2025 m. gruodžio 31 d. Nr. S- 2025/230 (7-2025/168)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės (pranešėja), Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo A.A. (toliau – Pareiškėjas) 2025-11-06 skundą (toliau – Skundai) dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2025-10-14 sprendimo Nr. (21.222 Mr) 500-1139 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Komisijos 2025-11-25 posėdyje dalyvavo Pareiškėjas, Inspekcijos atstovas B.B. posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu, kuriuo Inspekcija neatleido nuo 190,20 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) delspinigių mokėjimo, už laikotarpį nuo 2025-05-03 iki 2025-09-19, pateikė Skundą Komisijai. Pareiškėjas akcentuoja, jog daugiau kaip 5 metus sprendžia rimtas sveikatos problemas po žandikaulio traumos. Detaliai aprašo savo sveikatos būklę, problemas su kuriomis susiduria siekdamas pagerinti sveikatos būklę bei savijautą. Prašo Komisijos, sprendžiant atleidimo nuo delspinigių klausimą, įvertinti aplinkybes, jog mokėdamas mokesčius negali sulaukti elementaraus gydymo.

Pareiškėjas nurodo, jog vėlavimas sumokėti mokesčius buvo pagrįstas tuo, kad dėl rimto paūmėjimo buvo priverstas atsisakyti sutarties su įmone, kurią konsultavo, tačiau vos tik pasirašius trumpalaikę konsultavimo sutartį (3 500 Eur), mokėjimą Inspekcijai atliko, pridėdama banko išrašą (Komisijos pastaba – išrašė mokėjimas Inspekcijai neatsispindi). Teigia, jog šiuo metu jo mažosios bendrijoms mėnesinės pajamos yra 550 Eur per mėnesį, tai yra lėšos skiriamos darbo išlaidoms.

Pareiškėjo teigimu, jeigu savo mieste sulauktų adekvataus požiūrio į jo sveikatos būklę, finansinės problemos seniai būtų išsprendusios. Šiuo metu yra priverstas gydytis už savo lėšas, negali kurti šeimos.

Inspekcija Sprendimu neatleido Pareiškėjo nuo 190,20 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Sprendime pažymėjo, kad Pareiškėjas pajamų mokesčio deklaraciją (toliau – Deklaracija) už 2024 m. mokestinį laikotarpį pateikė 2025-09-12 (pavėluotai), joje deklaravo mokėtiną 5 095,36 Eur GPM prievolės sumą, kurią visiškai sumokėjo 2025-09-19, taip pat pavėluotai (Deklaracijos pateikimo ir GPM už 2024 m. sumokėjimo terminas yra 2025-05-02).

Dėl laiku nedeklaruoto ir nesumokėto GPM už 2024 m., už laikotarpį nuo 2025-05-03 iki 2025-09-19, Pareiškėjui pagrįstai apskaičiuota 190,20 Eur GPM delspinigių suma.

Inspekcija sprendime nurodė, jog atleidimo nuo delspinigių pagrindai reglamentuoti Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 100 straipsnio 1 dalyje bei Inspekcijos viršininko 2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144 patvirtintų Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių (toliau – Taisyklės) 7 punkte.

Sprendime nurodė, jog vadovaujantis MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkto bei 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatomis, mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Pagal MAĮ nuostatas už mokėtino į biudžetą mokesčio sumažinimą skiriamos sankcijos laikomos griežta (objektyvia) atsakomybe, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visuomet preziumuojama, t. y. laikoma, kad dėl mokesčio įstatymo pažeidimo kaltas mokesčių mokėtojas, jeigu jis neįrodo priešingai. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2011-03-28 nutartyje administracinėje byloje Nr. A556-364/2011 yra išaiškinęs, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti, t. y. įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojui, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių teisine galimybe.

Pagal MAĮ 40 straipsnio nuostatas mokesčių mokėtojo pareiga yra teisingai apskaičiuoti mokesčius ir laiku bei tiksliai įvykdyti mokesčines prievoles. Mokesčių mokėtojui laiku neįvykdžiusiam savo pagrindinės prievolės, atsiranda nauja prievolė – sumokėti už pradelstą laikotarpį atitinkamą sumą. MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta, kad už nesumokėtą arba pavėluotai į biudžetą sumokėtą mokesčių mokėtojo deklaruotą mokestį skaičiuojami delspinigiai. Delspinigiai pradedami skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą (MAĮ 97 straipsnio 1 dalis). Delspinigiai, pradėti skaičiuoti MAĮ 97 straipsnio nustatyta tvarka, skaičiuojami kiekvieną dieną ir baigiami skaičiuoti mokesčio sumokėjimo (sugražinimo) į biudžetą dieną (įskaitytinai) (MAĮ 98 straipsnio 1 dalies 1 punktas). Pažymėta, kad vadovaujantis MAĮ 81 straipsnio 1 dalies nuostata, mokesčių mokėtojas privalo sumokėti mokestį to mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto lydimosios teisės akto nustatyto terminu. Vadovaujantis Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 27 straipsnio nuostatomis, nuolatinis Lietuvos gyventojas, per mokestinį laikotarpį gavęs pajamų, pasibaigus mokestiniam laikotarpiui, iki kalendorinių metų, einančių po to mokestinio laikotarpio, gegužės 1 dienos (jeigu šio straipsnio 3 dalyje ar šio įstatymo 28 straipsnyje nenustatyta kitaip) privalo pats arba per savo įgaliotą asmenį pateikti mokesčio administratoriui metinę pajamų mokesčio deklaraciją už praėjusį mokestinį laikotarpį, joje deklaruoti visas praėjusio mokestinio laikotarpio pajamas, apskaičiuoti pajamų mokestį ir jį sumokėti. GPMĮ nustato terminą, iki kada Deklaracija turi būti pateikta ir joje deklaruotas mokestis turi būti sumokėtas, tačiau teisės aktai nedraudžia Deklaraciją teikti ir / ar mokestį sumokėti anksčiau nustatyto termino. Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad Deklaracija už 2024 m. mokestinį laikotarpį pateikta ir mokestinė prievolė įvykdyta pavėluotai. Mokesčių administratorius atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, bei sistemiškai vertindamas teismų praktiką, atitinkamą teisinį reglamentavimą, konstatavo, kad Pareiškėjas laikytinas kaltu dėl laiku nesumokėto GPM, todėl, vadovaujantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktu, jis neatleistinas nuo 190,20 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Sprendime nurodė, kad Pareiškėjas prašymą atleisti nuo GPM delspinigių mokėjimo grindė sunkia ekonomine / socialine padėtimi. Todėl sprendime mokesčių administratorius pasisakė dėl MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkto ir Taisyklių 7.3 papunkčio taikymo. Pažymėjo, jog mokesčių mokėtojas, prašydamas atleisti jį nuo delspinigių, mokesčių administratoriui turi pateikti kompetentingų institucijų išduotus dokumentus, patvirtinančius sunkią ekonominę ir

/ ar socialinę padėtį. Vertinant atleidimo nuo delspinigių galimybę minėtais pagrindais, privaloma įvertinti ne tik mokesčių mokėtojo priklausymą MAĮ išvardintoms socialinės padėties asmenų grupėms, bet ir surinkti duomenis apie mokesčio mokėtojo turimą turtą bei pajamas, iš kurių Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka galėtų būti išieškota mokesstinė nepriemoka. Akcentavo, jog Inspekcija nerenka, nesistemina ir neturi informacijos apie mokesčių mokėtojams teikiamą socialinę paramą, reikalingą pagalbą ir pan.

Pažymėjo, jog LVAT yra nurodęs, kad mokesčių mokėtojas, prašantis atleisti nuo delspinigių, turi teikti faktinius duomenis, įrodančius, jog jam reikalinga valstybės parama arba tokia parama jau teikiama. Pareiga įrodyti galimybę MAĮ taikymui dėl atleidimo nuo delspinigių pagal minimą teisės normą tenka fiziniam asmeniui. Priešingu atveju mokesčių administratoriui suteikta teisė atleisti mokesčių mokėtoją nuo delspinigių negalėtų ir neturėtų būti realizuota.

Prašymo nagrinėjimo metu surinko ir vertino Inspekcijai prieinamus duomenis apie Pareiškėjo turtą ir pajamas. Nurodė, jog pagal VĮ „Registru centras“ nekilnojamojo turto registro 2025-10-13 duomenis, Pareiškėjui nuosavybės teise priklauso butas, adresu: (duomenys neskelbtini), žemės sklypas, adresu: (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini), žemės sklypas, adresu: (duomenys neskelbtini).

Nurodė, jog iš Elektroninio deklaravimo sistemos (toliau – EDS) duomenų matyti, kad už 2023 m. Pareiškėjas deklaravo gavęs 11 684,01 Eur darbo ir socialinių išmokų pajamų, 1 115,20 Eur turto pardavimo pajamų ir 41 775,14 Eur kitų, pagal paslaugų sutartį už ne individualios veiklos paslaugas gautų pajamų, už 2024 m. deklaravo gavęs 3 065 Eur darbo ir socialinių išmokų pajamų, 700 Eur turto pardavimo pajamų, 136,81 Eur palūkanų ir 33 969,04 Eur kitų, pagal paslaugų sutartį už ne individualios veiklos paslaugas gautų pajamų. Nurodė, jog Inspekcija neturi duomenų apie Pareiškėjo gautas pajamas 2025 m. bei tokių duomenų nepateikė ir Pareiškėjas. Prašymo nagrinėjimo metu nenustatyta, kad Pareiškėjas yra priskirtas socialiai remtinų asmenų grupėms. Pareiškėjas yra darbingo amžiaus ir dirbantis (Pareiškėjas yra MB „A“ narys ir vadovas), apie nustatytą ribotą darbingumą duomenų nėra (tokių duomenų nepateikė ir Pareiškėjas). Prie prašymo Pareiškėjas pateikė 2025-09-16 medicinos dokumentų išrašus / siuntimus pas gydytojus neurologą, radiologą ir fizinės medicinos ir reabilitacijos gydytoją, tačiau pateikti išrašai niekaip nepagrindžia ir neįrodo Pareiškėjo pakitusio darbingumo lygio, darbo produktyvumo, sumažėjusių pajamų ar valstybės pagalbos poreikio. Prie prašymo Pareiškėjas nepateikė jokių duomenų ar dokumentų, kad jam yra reikalinga ar teikiama valstybės parama. Pareiškėjas turi nekilnojamojo turto – butą ir du žemės sklypus, taip pat 2024 m. turėjo indėlį banke (deklaravo gautas palūkanas), 2024 m. gavo 3 065 Eur darbo ir socialinių išmokų pajamų, 700 Eur turto pardavimo pajamų, 136,81 Eur palūkanų ir 33 969,04 Eur kitų, pagal paslaugų sutartį už ne individualios veiklos paslaugas gautų pajamų. Pareiškėjas nepateikė įrodymų, kad 2025 m. turėjo pajamų trūkumą, dėl kurio jam būtų skirta valstybės finansinė pagalba. Pažymėjo, kad susidurdamas su laikiniais finansiniais sunkumais, Pareiškėjas turi galimybę kreiptis dėl apskaičiuotos delspinigių sumos mokėjimo atidėjimo ir / ar išdėstymo. Inspekcija, įvertinusi Pareiškėjo turimą turtą, vykdomą veiklą ir 2024 m. gautas pajamas, konstatavo, kad Pareiškėjas MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatų taikymo prasme neįrodė, kad jam papildomai apskaičiuotus delspinigius netikslinga išieškoti ekonominiu / socialiniu požiūriu, t. y., kad Pareiškėjo ekonominė / socialinė padėtis yra tokia sunki, kad jis negalėtų sumokėti pagrįstai apskaičiuotų GPM delspinigių ar, kad dėl jų sumokėjimo jo finansinė padėtis taptų kritinė, todėl jam netaikytinos MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatos ir jis neatleistinas nuo 190,20 Eur GPM delspinigių mokėjimo šiuo pagrindu.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjo skundas tenkintinas, Pareiškėjas atleistas nuo 190,20 Eur GPM delspinigių sumokėjimo.

Mokestinis ginčas nagrinėjamoje byloje kilęs dėl Sprendimo, kuriuo Pareiškėjas neatleistas nuo 190,20 Eur GPM delspinigių mokėjimo. Inspekcija neatleido Pareiškėjo nuo delspinigių mokėjimo konstatavus, jog nenustatytos aplinkybės, sudarančios pagrindą Pareiškėją atleisti nuo ginčo delspinigių jo skunde nurodytu pagrindu, t. y., kai mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Šis atleidimo nuo delspinigių pagrindas nustatytas MAJ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkte (MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte).

Sprendime taip pat išsamiai pasisakyta dėl MAJ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatų taikymo Pareiškėjo atžvilgiu. Inspekcija konstatavo, jog Pareiškėjas neįrodė, kad jam papildomai apskaičiuotus delspinigius netikslinga išieškoti ekonominiu / socialiniu požiūriu, t. y., kad Pareiškėjo ekonominė / socialinė padėtis yra tokia sunki, kad jis negalėtų sumokėti pagrįstai apskaičiuotų GPM delspinigių ar, kad dėl jų sumokėjimo jo finansinė padėtis taptų kritinė, todėl jam netaikytinos MAJ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatos ir jis neatleistas nuo 190,20 Eur GPM delspinigių mokėjimo šiuo pagrindu.

Pareiškėjas savo prašymą Komisijai iš esmės grindė tomis pačiomis aplinkybėmis, kaip ir prašymą Inspekcijai, papildomai posėdžio metu prašydamas taikyti protingumo / teisingumo kriterijus.

Komisija išanalizavusi jai pateiktą bylos medžiagą, sutinka, jog Inspekcijos sprendime išsamiai aptartais atleidimo nuo delspinigių pagrindais nėra pagrindo atleisti nuo 190,20 Eur GPM delspinigių mokėjimo. Tačiau nagrinėjamo atvejo kontekste iš byloje esančios medžiagos Komisija sprendžia, jog Pareiškėjas atleistas nuo 190,20 Eur GPM delspinigių mokėjimo, vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais.

MAJ 100 straipsnis yra speciali norma, skirta spręsti atleidimo nuo delspinigių klausimą, todėl ji negali būti supriešinama su MAJ 8 straipsnio nuostatomis dėl bendrųjų (teisingumo, visuotinio privalomumo) principų taikymo mokestiniuose santykiuose. Tam, kad būtų užtikrinamas mokesčių mokėjimas į valstybės biudžetą, yra itin svarbus paties mokesčių administratoriaus vaidmuo, nes MAJ 8 straipsnyje įtvirtinta teisingumo ir visuotinio privalomumo principo nuostata įpareigoja mokesčių administratorių užtikrinti efektyvų mokesčių administravimą vadovaujantis teisingumu ir protingumu pagrįstais kriterijais. Šiuo atveju siekti teisingumo reiškia siekti protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius ir mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą). Protingumo kriterijus reikalauja, kad mokesčių administratorius elgtųsi atidžiai, teisingai ir sąžiningai, taikydamas sankcijas už mokesčių įstatymų pažeidimus, atsižvelgtų į sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas); konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima atsižvelgti į teisės pažeidimo pobūdį, į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes, kad atsižvelgiant į tai būtų galima skirti mažesnę nuobaudą nei sankcijoje numatytoji minimali ir kt.; įstatymuose už įstatymų pažeidimus nustatomos baudos turi būti tokio dydžio, koks yra būtinas siekiant teisėto ir

visuotinai svarbaus tikslo – užtikrinti įstatymų laikymąsi, nustatytų pareigų vykdymą (Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 nutarimai).

LVAT, nagrinėdamas mokesčių mokėtojų atleidimo nuo delspinigių pagrindus, vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad sprendžiant mokesčių mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių klausimus, turi būti vadovujamasi teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (LVAT 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-09-08 nutartis adm. byloje Nr. A-575-2144/2011). Reikšminga aplinkybe, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįstamas ir paties mokesčių mokėtojo elgesys (LVAT 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2544/2011, 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014).

Pareiškėjas skunde Komisijai prašė atkreipti dėmesį į tai, kad vėlavimas sumokėti mokesčius buvo pagrįstas tuo, kad dėl rimto paūmėjimo buvo priverstas atsisakyti sutarties su įmone, kurią konsultavo, tačiau vos tik pasirašius trumpalaikę konsultavimo sutartį (3 500 Eur), mokėjimą Inspekcijai atliko, pridėdama banko išrašą (Komisijos pastaba – išrašė mokėjimas Inspekcijai neatsispindi). Pareiškėjas posėdžio metu paaiškino, kad banko išrašė atsispindi gautos įplaukos iš UAB „B“, kurių bendra suma 3 500 Eur (2025-10-01 – 1 750 Eur ir 2025-10-15 – 1 750 Eur), t. y. Pareiškėjas, sužinojęs, kad tikrai gaus pajamų, mokėjimą atliko iš santaupų. Išties, iš skundžiamo sprendimo matyti, kad prievolė valstybei visiškai įvykdyta 2025-09-19, t. y. iki įplaukų gavimo. Taip pat byloje nėra pateikta duomenų bei posėdžio metu to nenurodė mokesčių administratorius, jog Pareiškėjas būtų skatinamas pateikti deklaraciją, todėl darytina išvada, kad Pareiškėjas, teigdamas deklaraciją, nors ir nežymiai pavėluotai, tačiau elgėsi kaip sąžiningas ir atsakingas pilietis, suprasdamas savo pareigą deklaruoti bei mokėti mokesčius.

Komisija, atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus, įvertinusi aptartas bylos aplinkybes, daro išvadą, kad vėlavimas pateikti deklaraciją ir joje deklaruoto GPM sumokėjimas, nebuvo sąlygotas tyčinių Pareiškėjo veiksmų. Pareiškėjas nevensia vykdyti savo mokestinių prievolių, tačiau turimos sveikatos problemos sutrikdė savalaikį pareigos deklaruoti bei mokėti GPM įvykdymą. Komisijos vertinimu, konkrečiu atveju didesnis poveikis, skatinant savanorišką mokesčių mokėjimą ir prevenciškai veikiant ateities elgesį, pasiekiamas atleidžiant nuo finansinių poveikio priemonių (delspinigių sumokėjimo), ypač atsižvelgiant į mokestinio pažeidimo pobūdį. Atsižvelgusi į aptartas nuostatas, Komisija, vadovaudamasi MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais, atleidžia Pareiškėją nuo 190,20 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 2 punktu,
n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-10-14 sprendimą Nr. (21.222 Mr) 500-1139 ir atleisti A.A. nuo 190,20 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų

administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė